

Staša Bajac diplomirala je dramaturgiju na FDU, kao i Narativni film i audiovizuelne tehnologije na UDK u Berlinu.

Ovaj će biti drugačiji pobednička je drama Hartefaktovog konkursa za najbolju dramu 2017. i na redovnom je repertoaru Ateljea 212, u režiji Đurđe Tešić. Autorka je teksta projekta o rijaliti formatu *Lab and Games* koji Teatar pod stečajem, u režiji Maksima Miloševića igra u različitim prostorima. Drama *Jutro u kući Lefovih* objavljena je u SCENI, Letnjkovac u Teatronu i Vodopadi u zbirci *Prst Hartefakt Fonda*. Nagradjivana drama *Rekonstrukcija* izvedena je u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu, a po njoj je snimljen i istoimeni TV film. Dugometražniigrani film *Vlažnost* koji je pisala sa rediteljem Nikolom Ljucom prikazan je na festivalima u Berlinu, Kanu, Sarajevu, FEST-u i dr. i doneo joj je dve nagrade za scenario. Koautorka je scenarija za prvi dugometražni film Maše Nešković *Asimetrija*, prikazanog na festivalima Mostra u Sao Paolu, Trstu, Sidneju, Festivalu autorskog filma. Jedan je od scenarista serija *Grupa*, koja je svoju premijeru imala na Sarajevo film festivalu, *Državni službenik* i Žigosani u reketu. Scenaristkinja je

nagrađivanih kratkometražnih filmova - Četvrtak i Ponuda i Potražnja Nikole Ljuce, Prostor između nas i Dvoje Maše Nešković. Pohađala je Berlinale i Sarajevo Talent Campus, EAVE, trening za story editore Torino Film Lab-a, bila članica komisije za podršku scenarija FCS, članica žirija programa Hrabi Balkan Festivala autorskog filma i stručna je konsultantkinja programa Dealing with the Past u okviru Sarajevo Film Festivala. Sa engleskog je prevela studiju Lin H. Nikolas Otmica Evrope, Sudbina evropskih dragocenosti u trećem rajhu i Drugom svetskom ratu u izdanju Geopoetike. Kao rediteljka, autorka je dokumentarnih filmova Teška duša, beli grad i Ona se budi koji su u fazi postprodukcije. Za dugometražni projekat Strankinja dobila je sredstva za razvoj scenarija i u fazi je priprema kratkometražnog igranog filma Maroko, podržanog od FCS-a, koji potpisuje kao scenaristkinja i rediteljka. Sa rediteljem Nikolom Ljucom radi i na scenariju za njegov drugi dugometražni film Zvečarke, nagrađenom "Connecting Cottbus" nagradom na festivalu u Karlovim Varima.

ATELJE 212

Pozorište Atelje 212, Svetogorska 21,
tel.blagajne 324 73 42, 322 66 26;
www.atelje212.rs

IVAN VUKOVIĆ je rođen 20.01.1983. godine u Beogradu. Diplomirao je Pozorišnu režiju, FDU, Beograd, na klasi profesora Nikole Jevtića i profesorke Alise Stojanović.

Predstave: Loše devojke, Tina Fej (Pozorište Dadov, Beograd, 2008), Justina, sestra moja, Malgožata Mročkovska (Narodno pozorište „Toša Jovanović”, Zrenjanin, 2008), Osvrni se u gnev, Džon Ozborn (Narodno pozorište „Bora Stanković”, Vranje, 2010), Histerija, Teri Džonson (Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd, 2010), Devojke, Radoslav Pavlović (Narodno pozorište u Nišu, 2011), Šekspir- izgubljeno/nađeno, Stiven Grinblat (Dom omladine Beograd u koprodukciji sa Harvardskim univerzitetom, 2011), Ludi od terapije, Kristofer Durang (Scena Stamenković, Beograd, 2012), Veliki manevri u tjesnim

ulicama, Ivo Brešan (Narodno pozorište u Nišu, 2013), Mala, Radoslav Pavlović (Narodno pozorište u Nišu, 2014), 12 gnevnih žena, Jelena Mijović (Narodno pozorište u Nišu, 2014), Svrati, reče čovek, Ivan Velislavljević (Narodno pozorište Užice, 2015), Sirano, Edmon Rostan (Narodno pozorište u Beogradu, 2016), Kralj Lir, Vilijam Šekspir (Narodno pozorište Užice, 2017), Kakav kupleraj, Ežen Jonesko (Šabačko pozorište, 2018), Hronika palanačkog groblja, Isidora Sekulić/ Jelena Mijović (Kruševačko pozorište, 2019), Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji, Bora Ćosić/ Jelena Mijović (Kruševačko pozorište, 2021);

Operске predstave: Splei miš, Johan Štraus Mlađi (Narodno pozorište u Nišu, 2013), Seviljski berberin, Đoakino Rosini (Narodno pozorište u Nišu, 2015);

REČ REDITELJA

Kao deca kad zažmure, pa misle da su nevidljiva, tako heroji naših dana, ova tri lika pred vama, misle da mogu da budu ono što kažu. I zato pričaju glasno. Jer onda će ih slušati, valjda. A jedan glasan se broji više od gomile tihih. U to su se uverili. Oni žive. Za ostale nije sigurno. Jedino ih plaši tišina. I budućnost. Ali skoro će kraj sveta, pa nije ni važno. Samo da nam prošlost preživi. Deca će već lako. Nek zažmure pred nakazama.

Ivan Vuković

Staša Bajac

OVA ĆE BITI ISTA

Režija: IVAN VUKOVIĆ

STAŠA BAJAC

OVA ĆE BITI ISTA

Reditelj: Ivan Vuković

Dramaturškinja: Jelena Mijović
Kostimografkinja: Dragica Laušević
Scenografkinja: Ema Stojković Jerinić
Kompozitori: MuNic / Stevan Radulović
Video radovi: Jelena Tvrđišić

Organizatori: Jelena Fatić / Boško Radonjić

Asistentkinja scenografske kule: Irena Nikolić

PODELA

IGOR - UROŠ JAKOVLJEVIĆ
MILOŠ - DEJAN DEDIĆ
DUŠAN - IVAN MIHAJOVIĆ

Vokali u pesmama Kokain i Tatica:
Petra Perović i Ana Sekulić

Inspicijent i sufler: Milenko Adamov

Dizajn i realizacija svetla: Dragan Maslarević

Dizajn zvuka: Dragan Stevanović

Bagzi

Realizacija zvuka: Miroslav Petrušević

Fotograf: Boško Đorđević

Snimatelj video materijala:
Ivan Todorovski

Zahvaljujemo Tamari Dragičević, Ani Mandić, Milici Janevska, Sofiji Juričan, Tamari Todorović, Anji Alač, Mariji Stojanović i Viktoru Saviću.

Premijera: 30. jun 2021.
Pozorište Atelje 212
Scena Petar Kralj
Sezona 2020/21.

KAKO SMO SE OVAKO ZAPETLJALI

Drama „Ova će biti ista“ duhovita je i bolna, za protagoniste ima muškarce i svojevrsna je muška verzija prethodne, pobedničke drame „Ova će biti drugačiji“ petog Hartefaktovog regionalnog konkursa za najbolji angažovani celovečernji dramski tekst 2017. godine.

- Naslov komada „Ova će biti ista“ je muški pandan ženskog. U njemu su protagonistkinje maštale o „drugačijem“ muškarцу, onom koji će im biti veran, posvećen, izvor stabilnosti i sigurnosti. Ti muškarci o kojima one maštaju u novom komadu su glavni junaci, a ne samo san koji izmiče. Žene o kojima oni govore: majke, čerke, supruge, za njih su sve „iste“, iz različitih razloga. Jednom je tako lakše, da se površnim odnosima čuva od bola. Drugi u svim ženama vidi pritiske da ih izdržava i zaštititi, one su za njega iste u onome što ne zna kako da im pruži, treći jako dobro krije depresiju koja razvodnjava i obezobliće sve što ga okružuje.

„Ova će biti drugačiji“ je predstava koja je uspela da kroz humor i skoro groteskno preterivanje raskopa važne teme i neke duboke rane, tako da mi je najvažnije bilo da u „Istoj“ nađem neki novi model da to isto postignem, a da

pritom ne pravimo fotokopiju ženske verzije.

Drama Staše Bajac „Ova će biti drugačiji“ takođe je premijerno izvedena u Ateljeu 212, u režiji Đurđe Tešić. Kako je došlo do novog spoja, susreta: Staša Bajac - Atelje 212 i koju zapitanost nam ovog puta donosi?

- Spoj je došao potpuno prirodno, jer se „Drugačiji“ već dve godine igra u Ateljeu, na neizmernu radost svih koji su je pravili. Inspiracija za „Istu“ je došla upravo od burnih reakcija muške populacije na predstavu i maltene eksplicitnih zahteva glumaca da se iste teme obrade iz muškog ugla. Mene je ta euforija ponela, za pisca nema ništa leže nego da glumci žele da igraju u komadu koji u tom trenutku ni ne postoji. Što se tiče zapitanosti, ona je uvek ista: kako smo se ovako zapetljali i kako da se raspetljamo.

Nasilno, patrijarhalno društvo ovoga puta je posmatrano iz perspektive Igora, Miloša i Dušana, kroz njihove eksplicitne poglede na svet u kojem žive... Šta vas je inspirisalo, podstaklo da se na ovaj način obratite čitaocima, publici?

- Spolja gledano, njih trojica su po svim ustaljenim merilima poželjni muškarci:

zdravi, privlačni, duhoviti, uspešni i neodoljivi u svojoj raspojasanosti. Nisu sirovi, ali jesu grubi. Bahati, ali na onaj balkanski način koji to nekako uspe da interpretira kao samopouzdanje. Ispod ove slike seksualne, socijalne i finansijske dominacije krije se jedan haos sumnji i pritisaka o kojima se prosto ne priča. Meni je uvek bilo fascinantno kako se muškarci kad su u problemu međusobno lupaju po ramenima i govore „Drži se matori“, i to uvek u trenucima kada bi po njih možda najbolje bilo baš da se nekako „raspadnu“, pa pogledaju šta se u toj srći nalazi. Kada pričamo o feminizmu i ravnopravnosti, mahom se koncentrišemo na to što bi emancipacija donela ženama, međutim mislim da su očekivanja koje patrijarhat postavlja dečacima i muškarcima neizdrživi.

Iz razgovora Borke Golubović Trebješanin sa Stašom Bajac, autorkom drame „Ova će biti ista“

Politika, 04.06.2021.

<http://www.politika.rs/sr/clanak/480579/Kako-smo-se-ovako-zapetljali>

